

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **M. R.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. ledna 2021, č. j. KUKHK-37376/DS/2020-3 Er,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 23. 2. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán II. stupně“) ze dne 22. 1. 2021, č. j. KUKHK-37376/DS/2020-3 Er, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 10.

2020, č. j. MURK-SPR-24818/20/ZM, kterým byly jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky a potvrzen provedený záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce ve svém podání uvádí, že byl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí. To odůvodňuje v níže uvedených žalobních bodech.
 - a) Nerespektování odvolacích důvodů
3. Dle žalobce ignoroval žalovaný předložené důkazní prostředky. Dále předložil rozhodnutí správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých plyne, že se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí, kdy jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
4. Dle zásady legitimního očekávání, která je obsažena v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), by měly správní orgány ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. De iure se tato zásada týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu, nicméně dle žalobce by v případě rozhodování krajských úřadů, kterých je v České republice pouze 13, měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Rozdílným rozhodováním by byla narušena rovnost účastníků řízení.
 - b) Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů
5. Žalobce dále odkazuje na své odvolání, ve kterém napadl způsobilost jednotlivých podkladů pro zápis bodového hodnocení řidiče. Byť výše popsané svědčí o jiné praxi, žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že tyto posuzovat nemůže, neboť posuzovány jsou pouze oznámení o spáchání přestupku, o kterém bylo rozhodnuto v blokovém řízení. To dle žalobce nemůže být dostatečným podkladem pro rozhodnutí a musí vždy dojít k porovnání s předmětným rozhodnutím, aby byla vyloučena chyba lidského faktoru nebo zvláště orgánu veřejné moci.
6. Z rozhodnutí v blokových řízeních série, číslo bloku a série, číslo bloku, která byla přiložena k žalobě, dle žalobce plyne, že tyto nenaplnují požadavek dostatečné individualizace skutku. Naopak z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C1404971, je zřejmé, že je možné vydat rozhodnutí v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce dal svým podpisem souhlas s takovým typem projednání a se správností rozhodnutí je dle žalobce nesprávný, jelikož není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, u kterého není možné předpokládat ani požadovat odpovídající znalost práva.
7. Žalobce dále konkretizoval výtky k pokutovému bloku ze dne 19. 2. 2020, kdy uvedl tyto námitky:

„V kolonkách č. 1-4 není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a

data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.

V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.

V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.“

8. Z rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) nejsou dle názoru žalobce zjevné veškeré formální náležitosti a existují zde významné pochybnosti o přezkoumatelnosti rozhodnutí. Předně žalobce spatřuje nedostatek v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 5 zákona o silničním provozu lze jen obtížně dovozovat, neboť k ohrožení zdraví či majetku může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, kdy konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. Z rozhodnutí rovněž není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku i z popisu jednání účastníka není zjevné

dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Dle názoru žalobce správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. Nejsou zde jednoznačně zjištěné pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a jeho tíži je poněkud abstraktní. Celé rozhodnutí se tedy jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu. Totožné námitky žalobce vznesl i vůči rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o silničním provozu.

9. Dle žalobce není bez důvodných pochybností patrné kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, kdy tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, který rovněž stanovil, že podstatné je jednoznačné popsání jednání konkrétní osoby tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Tak se ovšem dle názoru žalobce nestalo.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný uvedl, že setrvává na odůvodnění uvedeném v napadeném rozhodnutí. Z kombinace všech na příkazovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého jednání se přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
11. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
13. Ze správního spisu je zřejmé, že podáním ze dne 26. 2. 2020 byly žalobcem uplatněny námitky proti provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Po proběhlém přezkumném řízení, které nebylo shledáno jako důvodné, vydal správní orgán I. stupně dne 6. 10. 2020 rozhodnutí, kterým námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů zamítl. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.
14. Krajský soud konstatuje, že neshledal žádnou z uplatněných námitek důvodnou.
- a) Nerespektování odvolacích důvodů
15. Krajský soud konstatuje, že tento žalobní bod je svou formulací zcela obecný a bez jakékoli přímé spojitosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, ovšem nevyjádřil konkrétní spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a neuvedl, v čem spatřuje souvislost s jeho věcí. Pouze na jasně a srozumitelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak, než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. K zásadě legitimního očekávání krajský soud uvádí, že tuto lze charakterizovat i jako zásadu formální spravedlnosti, která bezprostředně souvisí se zásadou nestranného rozhodování každé věci. Každá věc, kterou správní orgán řeší, je svým způsobem jedinečná, na druhou stranu však lze mezi rozhodovanými případy nalézt řadu společných znaků. Uvedená zásada má zajistit, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným. Neznamená však, že by například všechny správní orgány v celé České republice byly zavázány postupovat unifikovaně, neboť by to znamenalo zavedení precedenčního systému práva, navíc do soustavy správních orgánů, což však tato zásada nesleduje. Zásada legitimního očekávání

jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje však účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch, pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To v dané věci bylo splněno. Proto tuto námitku vyhodnotil krajský soud jako neopodstatněnou.

b) Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů

17. Je nutné připomenout, že pro dané řízení je stěžejní rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Shledá-li obecní úřad námitky za oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Rozsah řízení o námitkách aproboval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, na jehož závěry žalovaný mimo jiné odkazoval (viz strana 6 napadeného rozhodnutí), takto: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet přiřazených bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“*
19. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů.
20. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).

21. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem, tedy uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého: „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“
22. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupku tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
23. K této problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i v rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že: „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
24. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda

rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

25. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy, kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39.
26. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem 22, že není možné s rigidní přísností posuzovat pokutový blok, k čemuž poskytl argumentaci podobné té, kterou uvedl v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, která byla v tomto rozsudku již citována.
27. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku, na kterém je zaznamenán přestupek ze dne 19. 2. 2020, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa jeho místa trvalého pobytu. Již tyto údaje jsou natolik konkrétní a úplné, že žalobce nelze zaměnit s jinou osobou. Totožnost přestupce byla rovněž ověřena dle občanského průkazu i dle řidičského průkazu. Nicméně jak již bylo uvedeno, i bez těchto údajů by nebyl důvod k pochybnostem o identifikaci přestupce. Ostatně přestupce svým podpisem stvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku na místě.
28. Ze pokutového bloku je zřejmé, kdy došlo ke spáchání přestupku, neboť kolonka „čas, místo, způsob spáchání“ jsou v tomto směru řádně vyplněny, což soud rovněž ověřil ze správního spisu. Krajský soud na základě tohoto zjištění konstatuje, že specifikace míst spáchání přestupků jsou s ohledem na jejich povahu zcela dostatečné. Jestliže byl žalobce v místě uvedeném v bloku (individualizovaným např. ulicí, číslem popisným nebo kilometrem konkrétní silnice), v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikované registrační značky) porušil některou povinnost stanovenou uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ostatně ani netvrdí, krom obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku.
29. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněno nejen místo spáchání přestupku, ale i doba jeho spáchání (čas s přesností na minuty). Uvedeno je rovněž i konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu, které bylo řidičem vozidla porušeno, i maximální povolená rychlost, rychlost vozidla přestupce a rychlost po odečtení odchylky.
30. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo ve všech zmíněných případech popsáno zcela dostatečně. K tomu soud opětovně připomíná, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (velikost

pokutového bloku, terénní podmínky, omezený časový prostor) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud, při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.

31. Pokud jde o použitou zkratku překročení rychlosti v číselném formátu (50/78/75), lze vzhledem k dalšímu obsahu bloku dospět jednoznačně k závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost, stanovenou v obci na 50 km/h. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož plyne, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší rychlosti v obci). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že údaj „50“ značí možnou maximální povolenou rychlost v obci, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
32. Shora uvedená specifikace přestupkového jednání tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
33. Neobstojí ani námitka zkratkovité právní kvalifikace, když je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek podle §“ uveden pouze údaj „125c/1f3“. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.“ lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
34. Rovněž námitka neoznačení zavinění je lichá. Krajský soud ze správního spisu ověřil, že z pokutového bloku je zřejmé, že zavinění bylo dáno ve formě nedbalosti. Zcela zřetelně je vidět i výše pokuty, místo vydání rozhodnutí, specifikace oprávněné osoby včetně podpisu i datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno, blok byl rovněž podepsán přestupcem.
35. K žalobním námitkám směřujícím do rozhodnutí Městského úřadu v Rychnově nad Kněžnou krajský soud předně odkazuje na výše uvedenou judikaturu týkající se řízení o námitkách, dle které namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Rovněž je nezbytné připomenout, že se v takovém případě nejedná o opravný prostředek proti rozhodnutí, na jehož základě byly body zaznamenány. Žalobcem vznesené námitky, které nadto považuje krajský soud za příliš obecné, tak měly být uplatněny ve správním řízení, potažmo v řízení o přezkumu daného rozhodnutí, nikoli v řízení aktuálně vedeném u zdejšího soudu. Nad rámec však krajský soud dodává, že i z tohoto rozhodnutí, které je součástí správního spisu, je patrné, že byly naplněny všechny

požadavky kladené zákonem na správní rozhodnutí. Nelze tedy dojít k závěru o jeho nesrozumitelnosti nebo nicotnosti.

36. Námitky směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí se pak mýlí účinkem o to více, že toto rozhodnutí dle správního spisu vůbec nebylo podkladem pro rozhodování o námitkách. K nasbírání 12 bodů žalobcem došlo na základě již specifikovaného pokutového bloku ze dne 19. 2. 2020, rozsudku Vrchního soudu v Praze a rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 11. 2. 2015.

V. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. srpna 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu